TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2016. gada 12. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 6. panta 3. punkts — Jēdziens "pretprasība" — Prasījums, kas balstīts uz netaisnu iedzīvošanos — Summas, kas ir maksājama atbilstoši atceltam nolēmumam, samaksa — Piemērošana laikā

Lieta C-185/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa, Slovēnija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 15. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 22. aprīlī, tiesvedībā

Marjan Kostanjevec

pret

F&S Leasing, GmbH .

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši M. Vilars [*M. Vilaras*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko iesniedza:

— *F&S Leasing GmbH* vārdā – *M. Rihtar* un *B. Potočan*, *odvetnika*,

— Slovēnijas valdības vārdā – *T. Mihelič Žitko*, pārstāve,

— Spānijas valdības vārdā – *J. García-Valdecasas Dorrego*, pārstāve,

— Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wilderspin* un *M. Žebre*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2016. gada 2. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – slovēņu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.; labojums latviešu valodā – OV 2011, L 81, 18. lpp.) 5. panta 1. punkta, 6. panta 3. punkta un 15. panta 1. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Marjan Kostanjevec*, kura dzīvesvieta ir Slovēnijā, un *F&S Leasing GmbH* (turpmāk tekstā – "*F&S*"), kuras juridiskā adrese ir Austrijā, par finanšu līzinga līguma neizpildi.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 No Regulas Nr. 44/2001 preambulas 2. apsvēruma izriet, ka tās mērķis pareizas iekšējā tirgus darbības interesēs ir ieviest "noteikum[us], lai vienādotu jurisdikcijas kolīziju normas civillietās un komerclietās un lai vienkāršotu formalitātes spriedumu ātrai un vienkāršai atzīšanai un izpildei dalībvalstīs, kurām ir saistoša šī regula".

4 Šīs regulas preambulas 11.–13. un 15. apsvērumā ir noteikts:

"(11) Jurisdikcijas normām vajadzētu būt ļoti paredzamām, un tām būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils, un jurisdikcijai vienmēr ir jābūt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās tiesvedības priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils būtu jānosaka autonomi, lai kopējās normas padarītu pārskatāmākas un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.

(12) Papildus atbildētāja domicilam kā jurisdikcijas pamatojumam vajadzētu būt arī citiem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saikne starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedību.

(13) Saistībā ar apdrošināšanu, patērētāju līgumiem un nodarbinātību, vājākajai pusei vajadzētu būt aizsargātai ar jurisdikcijas normām, kas ir labvēlīgākas tās interesēm, nekā to paredz vispārējās normas.

[..]

(15) Tiesvedības saskaņotas norises interesēs ir jāsamazina paralēlas tiesvedības iespēja un jānodrošina, ka divās dalībvalstīs nepieņem nesavienojamus spriedumus. [..]"

5 Šajā regulā paredzētie noteikumi par jurisdikcijas noteikšanu ir ietverti tās II nodaļā. Šī nodaļa tostarp ietver 1., 2. un 4. iedaļu, kuru nosaukumi attiecīgi ir "Vispārīgi noteikumi", "Īpašā jurisdikcija" un "Jurisdikcija attiecībā uz patērētāju līgumiem".

6 Regulas Nr. 44/2001 2. panta 1. punkts, kas ir iekļauts minētās nodaļas 1. iedaļā, ir izteikts šādā redakcijā:

"Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības, var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā."

7 Šīs regulas 3. panta 1. punktā, kurš arī ir iekļauts šajā iedaļā, ir noteikts:

"Personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā vienīgi saskaņā ar šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem."

8 Saskaņā ar minētās regulas 5. pantu, kurš ir iekļauts II nodaļas 2. iedaļā:

"Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt:

1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās;
   b) šā noteikuma mērķiem un ja vien nepastāv citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:

   — preču iegādes gadījumā – vieta dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu preces tika piegādātas vai bija jāpiegādā,

   — pakalpojumu sniegšanas gadījumā – vieta dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu pakalpojums tika sniegts vai bija jāsniedz;
   c) ja nepiemēro b) apakšpunktu, tad piemēro a) apakšpunktu;

[..]."

9 Saskaņā ar šīs regulas 6. panta 3. punktu, kurš arī ir iekļauts šajā 2. iedaļā, personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var arī iesūdzēt "ar pretprasību, kura izriet no tā paša līguma vai faktiem, kas bija pamatprasības pamatā – tiesā, kurā tiek izskatīta pamatprasība".

10 Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkta c) apakšpunktā, kurš ir iekļauts šīs pašas II nodaļas 4. iedaļā, ir paredzēts:

"Lietās saistībā ar līgumiem, ko persona – patērētājs – noslēgusi mērķiem, kurus var uzskatīt par nesaistītiem ar viņa arodu vai profesiju, jurisdikciju nosaka šajā iedaļā, neskarot 4. pantu un 5. panta 5. punktu, ja:

[..]

c) visos citos gadījumos – līgums ir noslēgts ar personu, kas veic komercdarbību vai profesionālo darbību patērētāja domicila dalībvalstī vai jebkādā veidā vērš šādu darbību uz attiecīgo dalībvalsti vai vairākām dalībvalstīm, tostarp attiecīgo dalībvalsti, un līgums ietilpst šādas darbības jomā."

11 Šīs regulas 16. pantā ir noteikts:

"1. Patērētājs var celt prasību pret otru līgumslēdzēju pusi vai nu tās dalībvalsts tiesās, kurā ir minētās puses domicils, vai arī patērētāja domicila vietas tiesās.

2. Otra līgumslēdzēja puse var celt prasību pret patērētāju vienīgi tās dalībvalsts tiesās, kurā ir patērētāja domicils.

3. Šis pants neietekmē tiesības celt pretprasību tiesā, kurā saskaņā ar šo iedaļu ir celta pamatprasība."

12 Minētās regulas 30. pants ir izteiks šādā redakcijā:

"Šajā iedaļā uzskata, ka prasība ir celta tiesā:

1) laikā, kad dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu izsniegšanu atbildētājam; vai

2) ja dokuments jāizsniedz pirms iesniegšanas tiesā – laikā, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par izsniegšanu, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumentu iesniegšanu tiesā."

13 Saskaņā ar šīs regulas VI nodaļā "Pārejas noteikumi" iekļautā 66. panta formulējumu:

"1. Šo regulu piemēro vienīgi attiecībā uz tiesvedību, kas uzsākta, un dokumentiem, kas oficiāli sagatavoti vai reģistrēti kā publiski akti, pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

2. Tomēr, ja tiesvedība izcelsmes dalībvalstī bija uzsākta pirms šīs regulas stāšanās spēkā, pēc minētās dienas pieņemtus spriedumus atzīst un izpilda saskaņā ar III nodaļu:

a) ja tiesvedība izcelsmes dalībvalstī bija uzsākta pēc Briseles konvencijas vai Lugāno konvencijas stāšanās spēkā gan izcelsmes dalībvalstī, gan dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu vai izpildi;

b) visos pārējos gadījumos – ja jurisdikcijas pamatā ir normas, kas atbilst II nodaļas noteikumiem vai noteikumiem kādā konvencijā starp izcelsmes dalībvalsti un dalībvalsti, kurā prasa atzīšanu vai izpildi, kura bija spēkā, kad tika uzsākta tiesvedība."

Slovēnijas tiesības

14 *Zakon o pravdnem postopku* (Civilprocesa kodekss) 183. pantā attiecībā uz pretprasību ir paredzēts:

"Līdz lietas izskatīšanas pēc būtības pabeigšanai atbildētājs tajā pašā tiesā var celt pretprasību:

1) ja pretprasība ir saistīta ar pamatprasību vai

2) starp pamatprasību un pretprasību iespējams savstarpējs ieskaits, vai

3) ja ar pretprasību tiek lūgts konstatēt tiesību vai tiesiskās attiecības, kuru esamība vai neesamība pilnībā vai daļēji ietekmē par pamatprasību pieņemamo nolēmumu.

Pretprasību nevar celt, ja cita tiesa ir kompetenta izskatīt pretprasību pēc būtības vai ja nolēmuma par pretprasību pieņemšanai ir paredzēs cits procesa veids.

Pretprasību var celt, pat ja šai pašai tiesai tā ir jāizskata grozītā sastāvā."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

15 *F&S*, kuras juridiskā adrese ir Austrijā, 1994. gada 14. janvārī noslēdza finanšu līzinga līgumu ar *M. Kostanjevec*. No šī līguma izrietošo ikmēneša maksājumu nesamaksāšanas dēļ *F&S* 1995. gada 26. oktobrī izteica tam prasījumu samaksāt naudas summu EUR 16 692,22 apmērā, turklāt šī izpildes

prasījuma pamatā bija publiski apliecināts dokuments. Saskaņā ar valsts tiesību aktiem uz *M. Kostanjevec* pret šo prasījumu celto iebildumu pamata tika ierosināta lieta *Okrožno sodišče v Ptuju* (Apgabaltiesa Ptujā, Slovēnija) un, pamatojoties uz minēto izpildes prasījumu, tika uzsākta tiesvedība.

16 Pēdējā minētā tiesa ar 2004. gada 28. aprīļa spriedumu piesprieda *M. Kostanjevec* samaksāt naudas summu EUR 16 692,22 apmērā, kā arī līgumiskos procentus un tiesāšanās izdevumus.

17 Ar *Višje sodišče v Mariboru* (Apelācijas tiesa Mariborā, Slovēnija) 2006. gada 11. aprīļa spriedumu, ar kuru tika noraidīta *M. Kostanjevec* apelācijas sūdzība, pirmās instances 2004. gada 28. aprīļa spriedums kļuva galīgs un izpildāms.

18 Pret šo spriedumu *M. Kostanjevec* iesniedza sūdzību *révision* [kasācijas] kārtībā iesniedzējtiesā – *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa, Slovēnija). Pirms šī tiesa pieņēma nolēmumu šajā lietā, *F&S* un *M. Kostanjevec* 2006. gada 31. jūlijā bija noslēguši ārpustiesas izlīgumu, ar kuru tie bija vienojušies, ka pēdējais minētais vēlākais 2006. gada 30. augustā samaksās pamatsummu, tas ir, EUR 16 692,22, kā arī tiesāšanās un izpildes izdevumus.

19 Iesniedzējtiesa ar 2008. gada 9. jūlija rīkojumu atcēla *Okrožno sodišče v Ptuju* (Apgabaltiesa Ptujā) 2004. gada 28. aprīļa spriedumu, kā arī *Višje sodišče v Mariboru* (Apelācijas tiesa Mariborā) 2006. gada 11. aprīļa spriedumu un nosūtīja lietu atpakaļ pirmās instances tiesai jaunai iztiesāšanai.

20 **Pēc šīs lietas nosūtīšanas atpakaļ** *M. Kostanjevec* **cēla** *Okrožno sodišče v Ptuju* (Apgabaltiesa Ptujā) pretprasību, ar kuru tas prasīja *F&S* **atmaksāt naudas summu EUR 18 678,45, kas atbilst summai, kuru tas bija samaksājis 2006. gada 30. augustā, izpildot ar šo sabiedrību 2006. gada 31. jūlijā noslēgto darījumu, tai pieskaitot nokavējuma procentus**.

21 Izskatot lietu no jauna, *Okrožno sodišče v Ptuju* (Apgabaltiesa Ptujā) ar 2009. gada 4. novembra spriedumu *F&S* atgūšanas prasījumu noraidīja un *M. Kostanjevec* pretprasību apmierināja, pamatojoties uz to, ka pēdējais minētais nebija ieguvis lietu – līzinga līguma priekšmetu, no kā izriet, ka *F&S* nav izpildījusi savu līgumisko šīs lietas nodošanas pienākumu.

22 *F&S* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Višje sodišče v Mariboru* (Apelācijas tiesa Mariborā), kura ar 2010. gada 31. marta spriedumu nosprieda, ka *M. Kostanjevec* pretprasība ir nepieņemama, jo "starp prasībām pastāv tādas savstarpējās atkarības attiecības, ka tās viena otru izslēdz". Tomēr šī tiesa uzskatīja, ka Slovēnijas tiesām ir jurisdikcija atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkta b) apakšpunktam.

23 Par šo spriedumu, kura rezultātā pirmās instances spriedums kļuva galīgs, iesniedzējtiesā tika no jauna iesniegta sūdzība *révision* kārtībā par jautājumu attiecībā uz Slovēnijas tiesu jurisdikciju izskatīt pretprasību. *F&S* uzskata, ka pretprasības celšanas nosacījumi nav izpildīti un ka nav arī izpildīti nosacījumi, lai piemērotu noteikumus par strīdiem attiecībā uz patērētāju līgumiem, jo šī pamatlieta nevis izriet no finanšu līzinga līguma vai patērētāja līguma, bet, gluži otrādi, ir saistīta ar netaisnu iedzīvošanos.

24 Šādos apstākļos *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai "pretprasības" jēdziens Regulas Nr. 44/2001 6. panta 3. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver arī tādu prasību, kas celta kā pretprasība valsts tiesību izpratnē pēc tam, kad *révision* **tiesvedībā ir ticis atcelts spriedums, kas ir kļuvis galīgs un izpildāms un kas pasludināts tiesvedībā par atbildētāja pamatprasību, un tā pati lieta nosūtīta atpakaļ pirmās instances tiesai jaunai iztiesāšanai, bet prasītājs savā pretprasībā, kas pamatota ar netaisnu iedzīvošanos, lūdz atmaksāt summu, kuru viņam bija pienākums samaksāt, pamatojoties uz atcelto spriedumu**?

2) Vai Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punktā izmantotais jēdziens "lietas saistībā ar patērētāju līgumiem" ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver arī situāciju, kad patērētājs ceļ prasību, kurā viņš izvirza ar netaisnu iedzīvošanos pamatotu prasījumu, kā tādu pretprasību valsts tiesību izpratnē, kas saistīta ar pamatprasību, kura attiecīgajā tiesvedībā tomēr attiecas uz patērētāju līgumiem atbilstoši iepriekš minētajai Regulas Nr. 44/2001 normai, un ar šo pretprasību prasītājs – patērētājs – prasa atmaksāt summu, kas viņam bija jāsamaksā, pamatojoties uz (vēlāk) atceltu spriedumu, kurš pasludināts tiesvedībā par atbildētāja pamatprasību, un tādējādi prasa atmaksāt summu, kas izriet no lietas saistībā ar patērētāju līgumiem?

3) Ja iepriekš aprakstītajā gadījumā jurisdikciju nav iespējams pamatot ne ar noteikumiem par jurisdikciju pretprasības gadījumā, ne ar noteikumiem par jurisdikciju attiecībā uz patērētāju līgumiem:
   a) vai Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punktā izmantotais jēdziens "lietas, kas attiecas uz līgumiem", ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver arī prasību, ar kuru prasītājs izvirza ar netaisnu iedzīvošanos pamatotu prasījumu, bet kas ir celta kā tāda pretprasība valsts tiesību izpratnē, kura ir saistīta ar atbildētāja pamatprasību, kas attiecas uz līgumiskām attiecībām starp lietas dalībniekiem, ja ar netaisnu iedzīvošanos pamatotā prasījuma priekšmets ir tādas summas atmaksa, kas prasītājam bija jāsamaksā, pamatojoties uz (vēlāk) atceltu spriedumu, kas pasludināts tiesvedībā par atbildētāja pamatprasību, un tādējādi tiek prasīts atmaksāt summu, kura izriet no lietas, kas attiecas uz līgumiem?

   Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša:
   b) vai iepriekš aprakstītajā gadījumā saistības izpildes vieta Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta izpratnē ir jānosaka, piemērojot noteikumus, kas reglamentē tādu saistību izpildi, kuras izriet no prasījuma, kas pamatots ar netaisnu iedzīvošanos?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

25 Savos rakstveida apsvērumos Eiropas Komisija apstrīd lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību. Tā atgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 66. panta 1. punktu šīs regulas noteikumus piemēro tikai attiecībā uz tiesvedību, kas uzsākta pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Slovēnijas Republikas gadījumā šie noteikumi šīs dalībvalsts teritorijā esot piemērojami tikai pēc tās pievienošanās Eiropas Savienībai, tas ir, pēc 2004. gada 1. maija.

26 Komisija uzskata, ka, ja pamatlietā notiekošā tiesvedība būtu uzskatāma par tās tiesvedības turpinājumu, kas uzsākta pēc *F&S* 1995. gada 26. oktobra piespiedu izpildes prasījuma, tā acīmredzami sniegtos pagātnē līdz datumam, kas ir daudz agrāks par Regulas Nr. 44/2001 spēkā stāšanos Slovēnijā. Šo regulu varot piemērot tikai tad, ja *M. Kostanjevec* prasījums par naudas summas, ko tas ir samaksājis atbilstoši ar *F&S* 2006. gada 31. jūlijā noslēgtajam izlīgumam, kura pamatā ir spriedums, kas vēlāk tika atcelts, pats ir "tiesvedība" Regulas Nr. 44/2001 66. panta 1. punkta izpratnē.

27 Kā ģenerāladvokāte ir norādījusi savu secinājumu 34. punktā, prasījums par atmaksu, kas ir izteikts saistībā ar sākotnējas prasības jaunu izskatīšanu, kura tiek veikta sakarā ar nolēmuma, kas ir kļuvis galīgs un kas ir pieņemts šīs prasības rezultātā, atcelšanu, ir jāuzskata par ir "tiesvedību" Regulas Nr. 44/2001 66. panta 1. punkta izpratnē.

28 Lai gan dalībvalstu tiesībās paredzētie risinājumi attiecībā uz *res judicata* spēka principa īstenošanas kārtību var atšķirties, ar faktu, ka saskaņā ar piemērojamiem valsts procesuāliem noteikumiem šādam nolēmumam ir *res judicata* spēks, ir pietiekami, lai uzskatītu, ka vēlākai prasībai, kas ir vērsta uz to, lai tiesas ceļā īstenotu tiesības saistībā ar netaisnu iedzīvošanos, kuras ir vērstas pret pretējo pusi, ir piemērojams "tiesvedības" jēdziens šīs tiesību normas izpratnē.

29 Turklāt saistībā ar Regulas Nr. 44/2001 piemērojamību pamatlietā *ratione temporis* no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka visi lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu uzdotie jautājumi attiecas uz *M. Kostanjevec* 2008. gadā uzsākto tiesvedību, kuras pamatā ir netaisna iedzīvošanās, no kā izriet, ka šāda tiesvedība ietilpst Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomā.

30 Šajos apstākļos ir uzskatāms, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālo jautājumu

Par pirmo jautājumu

31 **Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 44/2001 6. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesai, kura ar šo tiesību normu ir noteikta attiecībā uz pretprasību, ir jurisdikcija izskatīt šādu pretprasību, ar kuru, pamatojoties uz netaisnu iedzīvošanos, tiek prasīts atmaksāt summu, kas atbilst summai, par kuru ārpustiesas izlīguma ietvaros ir tikusi noslēgta vienošanās, ja šī pretprasība ir celta jaunā tiesvedībā starp tām pašām pusēm, kas tiek veikta pēc tāda nolēmuma atcelšanas, ar kuru ir noslēgusies sākotnējā tiesvedība starp šīm pusēm un kura izpilde ir bijusi šī ārpustiesas izlīguma pamats.**

32 Šajā ziņā ir jāatgādina, pirmkārt, ka 1995. gada 13. jūlija sprieduma lietā *Danværn Production* (C-341/93, EU:C:1995:239) 12. punktā Tiesa jēdzienu "pretprasība" Regulas Nr. 44/2001 6. panta 3. punkta izpratnē jau ir interpretējusi kā tādu, kas būtībā attiecas uz atsevišķu prasību, kura ir vērsta uz [prasījumu] pret prasītāju apmierināšanu un ar kuru attiecīgā gadījumā var prasīt arī summu, kas ir augstāka par to, kuru prasa prasītājs, un pretprasība var tikt uzturēta arī tad, ja prasītāja prasība tiek noraidīta.

33 Kā ģenerāladvokāte ir norādījusi savu secinājumu 39. punktā, tādējādi ir jābūt iespējai nošķirt pretprasību no prasītāja prasības un tai ir jābūt vērstai uz atšķirīgu prasījumu apmierināšanu.

34 Tādos apstākļos, kas pastāv pamatlietā, prasība par tāda maksājuma atmaksu, kurš ir ticis veikts, izpildot sākotnējo nolēmumu pirms tā atcelšanas, ir līzinga ņēmēja atsevišķa prasība, kas ir vērsta uz to, lai iznomātājam uz atsevišķa pamata tiktu piespriests atmaksāt to, kas tam ir ticis samaksāts nepamatoti. Šāda prasība tātad nav vienkārši aizstāvības līdzeklis pret pretējās puses prasību veikt samaksu.

35 Otrkārt, ar Regulas Nr. 44/2001 6. panta 3. punktu turklāt tiek prasīts, lai pretprasība izrietētu "no tā paša līguma vai faktiem, kas bija pamatprasības pamatā".

36 Kā ģenerāladvokāte ir norādījusi savu secinājumu 43. punktā, šī frāze ir jāinterpretē autonomi, ievērojot Regulas Nr. 44/2001 mērķus.

37 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai nodrošinātu pareizu tiesvedību, tiesa ar īpašu jurisdikciju pretprasības jomā ļauj pusēm vienā un tajā pašā tiesvedībā un vienā un tajā pašā tiesā noregulēt visus savus savstarpējos prasījumus, kuriem ir viena un tā pati izcelsme. Tas ļauj izvairīties no nevajadzīgiem un vairākiem procesiem.

38 Tādos apstākļos, kādi pastāv pamatlietā, pretprasība par atmaksu, kas ir pamatota ar netaisnu iedzīvošanos, ir uzskatāma par tādu, kas izriet no līzinga līguma, kurš ir līzinga ņēmēja sākotnējās prasības pamatā. Apgalvotā iedzīvošanās tās summas apmērā, kura ir samaksāta, izpildot pa šo laiku atcelto spriedumu, bez minētā līguma nebūtu radusies.

39 Tātad ir uzskatāms, ka šādos apstākļos pretprasība par atmaksu, kas ir pamatota ar netaisnu iedzīvošanos, Regulas Nr. 44/2001 6. panta 3. punkta izpratnē izriet no starp pamatlietas pusēm noslēgtā līzinga līguma.

40 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 44/2001 6. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesai, kura ar šo tiesību normu ir noteikta attiecībā uz pretprasību, ir jurisdikcija izskatīt šādu pretprasību, ar kuru, pamatojoties uz netaisnu iedzīvošanos, tiek prasīts atmaksāt summu, kas atbilst summai, par kuru ārpustiesas izlīguma ietvaros ir tikusi noslēgta vienošanās, ja šī pretprasība ir celta jaunā tiesvedībā starp tām pašām pusēm, kas tiek veikta pēc tāda nolēmuma atcelšanas, ar kuru ir noslēgusies sākotnējā tiesvedība starp šīm pusēm un kura izpilde ir bijusi šī ārpustiesas izlīguma pamats.

Par otro un trešo jautājumu

41 Tā kā saskaņā ar atbildi, kas ir tikusi sniegta uz pirmo jautājumu, ar Regulas Nr. 44/2001 6. panta 3. punktu noteiktajai tiesai attiecībā uz pretprasību tādos apstākļos, kādi pastāv pamatlietā, ir jurisdikcija un tā kā šī atbilde ļauj iesniedzējtiesai noteikt jurisdikciju, uz otro un trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

42 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 6. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesai, kura ar šo tiesību normu ir noteikta attiecībā uz pretprasību, ir jurisdikcija izskatīt šādu pretprasību, ar kuru, pamatojoties uz netaisnu iedzīvošanos, tiek prasīts atmaksāt summu, kas atbilst summai, par kuru ārpustiesas izlīguma ietvaros ir tikusi noslēgta vienošanās, ja šī pretprasība ir celta jaunā tiesvedībā starp tām pašām pusēm, kas tiek veikta pēc tāda nolēmuma atcelšanas, ar kuru ir noslēgusies sākotnējā tiesvedība starp šīm pusēm un kura izpilde ir bijusi šī ārpustiesas izlīguma pamats.

[Paraksti]